

اخراج جبری مهاجران افغان مغایر تمام ارزشهای حقوقی و انسانی

مهاجران افغان که در طی چند دهه اخیر بلند ترین رقم را در جهان تشکیل میدهند، بخش از تراژیدی جانکاه ملت افغانستان است که معلول و محصول مداخله و تجاوز خارجی است که متأسفانه روز تا روز ابعاد پرجنجال را بخود کسب مینماید.

هموطنان مظلوم ما، بعد از تقبل مصائب فراوان و دشواری های باور نکردنی، چندین دهه غربت در پاکستان، اکنون با دسایس الحیل حکومت آنکشور که طی سالیان متمادی بنام مهاجران افغان تجارت نموده است، بحیث ابزار سیاسی و وجه المصلحه در معرض تحقیر، توهین، زندانی، شکنجه و اخراج جبری قرار دارند و بدین ترتیب ارزش های جهانی حقوقی و سر نوشت این کتله وسیع مهاجران قربانی بازی های سیاسی میگردد.

دییورت جبری افغانان با اشکال غیر انسانی نقض صریح:

- حکام اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاقهای ناشی از آن،
 - کنوانسیون ژینو (1951 م) و مکمله (1967 م) آن،
 - کنوانسیون منع شکنجه، تعذیب و رفتار غیر انسانی،
 - معیار مندرج در اساسنامه کمشنری عالی سازمان ملل متحد در امور مهاجران،
- می باشد که با انسانیت و ارزشهای مشترک دینی و حسن همسایگی مابینت کامل دارد و درین زمستان سرد و مصایب موجود در افغانستان به صورت قهری و جبری عملی میگردد.

حسب گزارش منابع معتبر بین المللی، مهاجران افغان را با تهدید و اولچک زندانی، اطفال و مریضان صعب العلاج تخویف، فامیل ها را از هم جدا و فرزندان را از والدین کهنسال شان جدا و سر انجام به صورت جبری در مغایرت کامل با حکم ماده (33) کنوانسیون ژینو (1951 م) اخراج مینمایند (در جمع اخراج شده گان افراد معلول، مریضان، متقاضیان پناهندگی شامل فهرست مرتبه کشور های پناهنده پذیر و حتی اشخاص بالاتر از سی سال متولد پاکستان قرار دارند) در تمام این پروسه افغانان برخلاف اصول مروج جهانی و حتی قوانین نافذ پاکستان از حق دادخواهی و گرفتن وکیل محروم می باشند.

میرهن است که: مهاجرت یک اصل جهانی و قبول شده بشری و حقوقی است که در حقوق بین المللی معاصر جایگاه خاص دارد و منحصی حق انکار ناپذیر شهروندان جهان مسجل گردیده است و اعلامیه جهانی حقوق بشر در مواد (13 و 14) خود این اصل را تسجیل و تصریح کرده است و اسناد ناشی از این اعلامیه موارد تحقق آنرا مشخص ساخته است که عمده ترین آن کنوانسیون ژینو (1951) و الحاقیه آن در سال (1967) در رابطه به مهاجران می باشد که اکثریت دول کشور های جهان به آن الحاق نموده و متعهد به تطبیق بلا شرط احکام آن میباشند. درین کنوانسیون پناهنده گان، مهاجران و بیجا شده گان تعریف، تسجیل و مکلفیت دولت ها در قبال آنان مشخص گردیده است.

مهاجرت و تقاضای پناهنده گی مطابق صراحت ماده (11) اعلامیه جهانی حقوق بشر مسجل میباشد و کنوانسیون متذکره ژینو از حقوق مسلم شهروندان جهان است .

برطبق روح اسناد متذکره ، هر شهروند جهان ، منجمله افغانان ، زمانیکه در پرتو این اسناد معتبر جهانی مهاجر می شوند و یا تقاضای پناهنده گی مینمایند در موقف (Mandat Refugees) باید مورد مواظبت (UNHCR) کمیشنری عالی موسسه ملل متحد و دولتهاییکه به این کنوانسیونها الحاق نموده، قرار گیرند .

متکی بر همین اصول قبول شده یی بین المللی است که تصمیم حکومت پاکستان بخاطر اخراج جبری مهاجران افغان با اعتراضات گسترده در داخل پاکستان و جهان مواجه گردیده است . در تازه ترین مورد ، گروه از حقوقدانان و کارشناسان سازمان ملل متحد بشمول آقای ریچارد بنیت گزارشگر خاص آن سازمان در امور حقوق بشر افغانستان اتخاذ این تصمیم حکومت پاکستان را در مغایرت با تمام معیار های حقوقی خوانده و ضمن ابراز نگرانی شدید از عواقب عملی این تصمیم از حکومت پاکستان خواسته اند تا به تعهدات بین المللی خود وفادار باشد .

انجمن سراسری حقوقدانان افغانستان با نظر داشت موارد فوق و در حالیکه به حقانیت داعیه بر حق مهاجران مظلوم افغان باور کامل دارد ، به تعقیب تلاش های قبلی خود از سازمان ملل متحد ، جامعه جهانی و از حکومت پاکستان میخواهد که :

• اصل حقوقی :

مطابق به احکام و ارزش های مندرج در اسناد معتبر حقوقی که تذکار یافت ، هیچگونه مجوزی مشروع برای توصل به دیپورت جبری مهاجران افغان وجود ندارد .

• ملحوظات بشری :

مطابق احکام اعلامیه یی جهانی حقوق بشر و حکم ماده یی پنجم آن ، دیپورت جبری افغانان مغایر تمام ملحوظات انسانی پنداشته میشود و تخطی از آن یک عمل غیر انسانی قلمداد میگردد.

• اصل مسوولیت اخلاقی (Moral obligation) :

اظهر من الشمس است که جامعه یی جهانی و منجمله همین کشور پاکستان در قبال تراژیدی خونبار افغانستان و تداوم آن و حتی ایجاد احوال کنونی که مسبب آواره شدن جوانان (که اکثریت شان تحصیلات بلند دارند) مسوولیت دارند و امروز باید این اصل قبول شده یی بین المللی را رعایت نمایند.

• حق مهاجرت و حق بازگشت داوطلبانه بوطن :

مطابق به حکم بند دوم ماده (13) اعلامیه یی جهانی حقوق بشر تضمین گردیده است ، بدینرو باید ، حکومت پاکستان و جامعه جهانی این حق مسلم افغانان را برسمیت شناخته و تضمین نمایند تا هموطنان ما با آزادی کامل از هر دو حقوق خود مستفید گردند.

متأسفانه هم در افغانستان و هم در پاکستان حقوق افغانان قربان گردیده و از غمنامه مهاجران برای دکانداری سیاسی استفاده مینمایند .

این کتله یی وسیع افغانان مستمند ، مستحق و مستضعف به قوم ، مذهب ، سمت ، حزب و ایدیولوژی خاص تعلق ندارند.

د افغانستان د حقوق پوهانو سراسری ټولنه

انجمن سراسری حقوق دانان افغانستان

Global Jurist Association of Afghanistan

بدینرو بر مبنای ملحوظات انسانی و ادای دین هموطنی و بر اساس حکم وجدان باید مورد مواظبت و دفاع قاطع ما قرار داشته باشند.

بدینرو :

انجمن سراسری حقوقدانان افغانستان صمیمانه از تمام نهاد های ، اتحادیه ها ، مدافعان حقوق مهاجران ، فعالان حقوق بشر ، وکلای مدافع ، مسوولین نشرات و رسانه ها میخواهد تا در دفاع از حق و حقوق هموطنان عزیز و مستضعف به خاطر ختم اخراج جبری آنان ، کمپاین وسیع و بزرگی را سازماندهی و صدای اعتراض خود را مشترک سازیم .

با حرمت

هیات اجراییه انجمن

میر عبدالواحد سادات رییس انجمن

